

Rimski vrčevi s dvije ručke

Nalaz vrča iz regulacije potoka Bjelovacka u Bjelovaru (1960.g.) je potaknuo ovu raspravu o razlici između amfora i rimskih vrčeva s dvije ručke.

Riječ je o vrčevima velikih dimenzija koji su služili za skladištenje, a možda i transport različitih namirnica. Visina im se kreće od 380 - 480 mm.

Njihova je distribucija poznata po većem dijelu Panonije i Norika, te po novim saznanjima i u Dalmaciji (lokalitet Žuta lokva). Pronađeni su na različitim tipovima lokaliteta: naselja, groblja i putne postaje.

Najraniji primjeri javljaju se u 1. st., a masovnija proizvodnja počinje početkom 2. st. i traje do kraja 2. st.

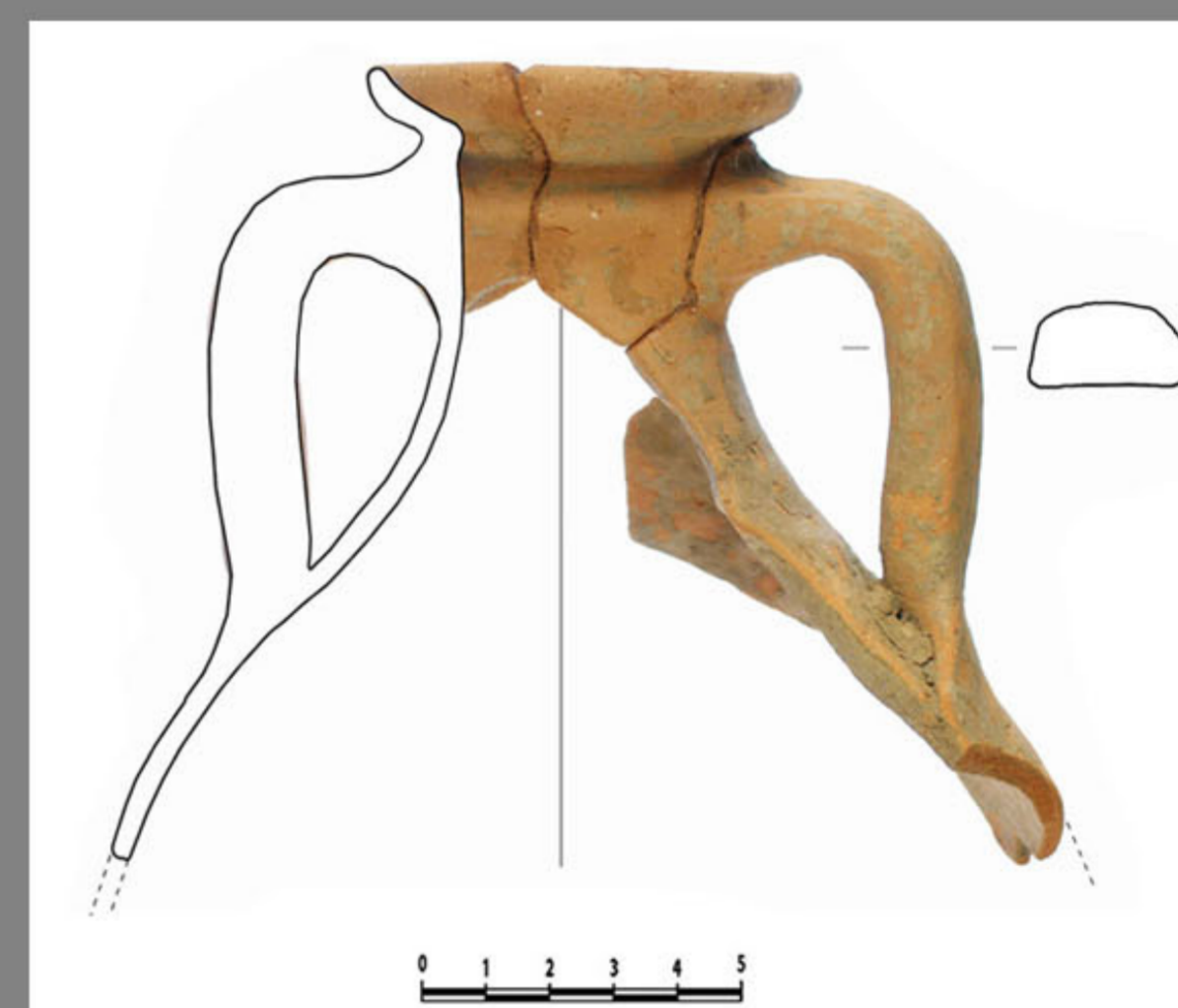
Razlika između vrčeva s dvije ručke i amfora s ravnim dnom s kojima se često uspoređuju vidljiva je prema izvedbi stijenki i namjeni. Naime, smatra se da su vrčevi su prvenstveno služili za skladištenje, dok su amfore služile za transport namirnica.

Ulomak ruba s lokaliteta Žuta lokva.

Lokalitet se nalazi na trasi ceste Senia-Siscia, i predravlja prvi zabilježeni nalaz na prostoru rimske provincije Dalmacije. Izuzetno je važan jer upućuje da su vrčevi mogli sadržavati namirnicu koja je bila zanimljiva za širu distribuciju te da je ovaj tip posude mogao biti korišten i za transport.

Proizvodnja vrčeva s dvije ručke na prostoru Hrvatske za sada je utvrđena samo u proizvodnom asortimanu rimske keramičarske radionice Seksta Metilija Maksima u Crikvenici (rimska provincija Dalmacija) gdje se javljaju paralelno s proizvodnjom amfora ravnog dna. Tipološki se razlikuju od Panonskih.

Kako god danas nazvali ovaj oblik posude u rimsko doba taj problem nije postojao te su vrčevi s dvije ručke u Noriku, Panoniji i po novim saznanjima u unutrašnjosti Dalmacije često korišteni kao stacionirana ambalaža i pri transportu. Vrlo su često korišteni u kao priloga u grobovima. U literaturi se nalazi dvojaka terminologija (vrč/amfora) i postoje argumenti za obje interpretacije.

